

KLWAĆ (10) *vb impf*

inf klwać (1). \diamond *praes 3 sg* kluje (4). \diamond *3 pl* klują (3). \diamond *praet 3 sg m* klwał (1). \diamond *3 pl subst* klwały (1).
Sł stp, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

Uderzać w coś dziobem, wyszarpywać coś dziobem, dziobać; ferire rostro Mącz, Cn; rostro everberare Cn (10) : Ráno kwitnął/ á wieczor záby po nim fkaczą/ Wrony kluią/ kokofzy rozgrzebáiąc gdaczą. RejWiz 83v.

klwać co komu, czemu (2): GroicPorz 11; Nie ták był bolem tekliwym tágány/ [...] Zmysłny Protheus/ gdy mu krzywonoſy Klwał pták żywemu wątrobę/ płęć/ włóſy. RybGęśli C4v.

klwać w co (2): kruk w poſzládek kluię KochPhaen 17. Cf Zwrot.

Przysłowia: Bo kiedy kruk kruka kluię Pewnie głodne lato czuie RejFóz D2.

Mąż niemoże żony kárác o cudzołóſtwo/ [...] gdy teſz łam cudzołóſnikiem ieſt. Bo kruk krukowi oká niekluię. GroicPorz 11.

Zwrot: »klwać nosem« [w tym: kogo w co (1)] [szyk zmienny] (3): Kury łie iey ſprzećiwiały/ Skrzydły biły/ noſmi klwały BierEz I; Mącz 121c; KmitaSpit C5.

Przen: Nadszarpywać czyjeſ dobro, łupić (2) : iż tácy ludzie [pochlebny marni] gorſzy niżli Krucy/ bo krucy tylko po łmierćci ſćirwu doiadáią/ ále ći ieſzczé zá żywotá bárzo kluią á oczy łupią káždemu tákiemu. RejZwierc 49, 49.

Synonim: zobać.

Formacje współrdzenne: klwać się, poklwać, przeklwać się, wklwać, wyklwać.

Cf [KLWANIE]